

פתוחות בכדי להורות על פניתם בכדי לקבל מהבינה שהיא שם אהי"ה, ומשום כך יש בד' הפרשיות האלו כ"א אזכרות כמנין שם אהי"ה (רמ"ק). **וְכֹדֶר לְתֹתָא, אֵינוֹן סְתִימִין פְּרִשְׁיין, לְקַבֵּל יְאֹהֲדוֹנָהּ עֲלֵיהּ. בְּאַנְפוֹי וְגִרְפוֹי** וכאשר הד' פרשיות האלו למטה בתש"י, אז אלו הפרשיות סתומות בזה שהם כתובות על קלף אחד והן נמצאות בבית אחד, והוא בכדי לקבל עליהן את ייחוד שמות הוי"ה אדנ"י שהוא שם יאהדונה"י בפניהם ובכנפיהם, והיינו שסוד תש"י הוא מורה על מה שכבר התייחדו כל הבחינות של העיניים והפנים והכנפיים ולכן הן סתומות בכדי להורות על הייחוד העליון שכבר נעשה, ומשום כך תש"ר פתוחות ותש"י סתומות (רמ"ק).

הקב"ה רושם תפילתן של ישראל ע"י כוונה, דיבור ומעשה **וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא רָשִׁים בְּיִשְׂרָאֵל** [יש] **לְקַבֵּל יְהוּ, בְּעֻלּוֹתָא לְמַהְיֵי חֲבֵרִים בְּהַדְיָהּ** והנה הקב"ה

רושם את ישראל בתפילתן בכדי שהם יהיו כדוגמת החיות והאופנים, והוא ע"י דיבורי התפילה שהוא עצם התפילה וע"י שהם מעוטרים בתפילין שהוא תיקון התפילה והם כנגד כנפיהם ופניהם של המלאכים ועי"כ ישראל מתחברים עם האופנים והחיות בכדי לפעול את הייחוד העליון (רמ"ק), **לְמַכְרַע בְּכָל גּוֹפִיָּהּ, בְּתִמְנֵי סִרֵּי בְּרַכָּאן דְּעֻלּוֹתָא** ולכן צריכים ישראל לכרוע את גופם בח"י ברכות התפילה, דהיינו את ח"י חוליות השדרה שהם כנגד ח"י ברכות התפילה (רמ"ק), **לְאַמְלָכָא**

אור הרשב"י

[יש] הרמ"ק גורם לישראל.

הלימוד היומי

לע"נ רבי שמעון בן גורח ז"ל

עֲלֵיהֶוּ אָמֵן, וְאִיהוּ יֵאֱהָדוּנָהּ, בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר דְּלָהוֹן

ובן הם צריכים להמליך עליהם את ז"ן שהם סוד שמות הוי"ה אדנ"י בענית אמן שהוא כמנין

יאהדונה"י, והם צריכים להמליך את ז"ן בכל אבר ואבר שלהם, וְאָמַר קְדָשָׁא

בְּרִידָהּ הוּא, מֵאֵן דְּלֵא הָוִי רָשִׁים קְדָמַיִכוֹ, לְמַהוּי כּוֹרַע

בְּבִרוּךְ, וְזוּקָף בִּיהוּת, בְּקוּמָה דְּגּוּפָא, לָא יִיעוּל

עֲלוּתִיהָ בְּהִיכָלָא דִּילִי, דְּאִיהוּ אֲדָנִי. לָא תִקְבֵּלוֹן מְלִין

דִּילִיהָ, עַל גְּדַפֵּיכֶוּ וְאַנְפֵּיכֶוּ ואמר עוד הקב"ה למלאכים הממונים

לקבל את התפילות, שמי שלא רשום לפניכם בהיותו כורע בברוך וזוקף באמירת שם ה' בכל

קומת גופו, אז לא תיכנס תפילתו בהיכל שלי שהיא המלכות שהיא שם אדנ"י, מאחר שבכדי

לפעול את הייחוד לא די רק באמירת התפילה אלא צריך גם את מעשה הכריעה והזקיפה

ולכן לא תקבלו את הדיבורים שלו על כנפיהם ופניהם כי מאחר שהוא חיסר את בחינת

המעשה אז גם לא מקבלים את דיבוריו (רמ"ק), דְּכָל מֵאֵן דְּמַצְלִי בְּאֲדָנִי,

וְמַצְרָף לִיהוּת אַנְפִּין (ס"א ענפין) דְּמִלְאָכִין, וּפְנִיָּהֶם

וְכַנְפֵּיהֶם פְּרוּדוֹת לְעֵילָא, (ס"א לנטלא) יֵאֱהָדוּנָהּ"י כי כל מי

שמתפלל את עצם התפילה שהיא מצד המלכות הנקראת אדנ"י, והוא מצרף ע"י הייחודים

הנעשים בכריעות והזקיפות את שם הוי"ה, אז הבחינות הפרטיות של פני המלאכים

המתייחסים לאותה ברכה נאמר עליהם 'ופניהם וכנפיהם פרודות', דהיינו שסוד הפנים

שהוא שם הוי"ה וסוד הכנפיים שהוא שם אדנ"י הם פרושות כלפי מעלה בכדי לקבל הארה

משם יאהדונה"י, בְּמִלִּין דְּעֲלוּתָא דְּנַפְקִין מִפּוּמוּי דְּבֵר נֶשׁ וכל

זה הוא ע"י דיבורי התפילה שיוצאים מפיו של אותו אדם שדיבורי תפילתו וכוונותיו כלולים

משמות הוי"ה אדנ"י (רמ"ק).♦

בחזרה הוא ייחוד יאהדונה"י, ולכן מעלת אמן על החזרה יותר גדולה מהמברך
את ברכות תפילת הלחש

וְגָדוֹל הָעוֹנָה אָמֵן יוֹתֵר מִן הַמְּבָרֵךְ והנה גדול מעלת העונה אמן

על ברכות חזרת התפילה יותר מהמברך את ברכות התפילה דלחש (רמ"ק).♦

**וְלִגְבִּי אֲדֹנִי יְהוָה בְּצִלּוֹתָא, וּפְנִיָּהֶם וְכִנְפֵּיהֶם פְּרוּדוֹת.
לִקְבֵּל יְהוָה בְּאַנְפִּין, אֲדֹנִי בְּגִדְפִין** כי הנה על שמות הוי"ה אדנ"י

שהוא אומר בתפילת הלחש, דהיינו הוי"ה הוא במחשבה ואדנ"י הוא בקריאה, עליהם נאמר

'ופניהם וכנפיהם פרודות', דהיינו ששם הוי"ה הוא בפני המלאכים ושם אדנ"י הוא בכנפי

המלאכים והם פרודים בלא שילוב, (שמות כה) **כָּרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה**

וְכָרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה ועל כך נאמר 'כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד

מקצה מזה', דהיינו שכרוב אחד שהוא שם הוי"ה הוא בצד אחד וכרוב שני שהוא שם אדנ"י

הוא בצד שני וכל אחד הוא בנפרד בלא שילוב ביניהם (רמ"ק, יהל אור). **אֲבֵל כֹּד**

חֲזֹר שְׁלִיחַ צָבוֹר צִלּוֹתָא, וְעוֹנָה אָמֵן אמנם כאשר חוזר השליח

ציבור את התפילה והשומע עונה אמן אז בזה הוא מחבר את שמות הוי"ה אדנ"י ע"י שהוא

עונה אמן שהוא כמנין יאהדונה"י, **אֵיהוּ בַּמַּחְבֶּרֶת הַשְּׁנִית,**

מִתְחַבְּרִין תִּרִין שְׁמָהּ בַּמַּחְבֶּרֶת הַשְּׁנִית והוא נרמז במש"כ

'במחברת השנית', דהיינו שאז מתחברים שני השמות הוי"ה אדנ"י במחברת השנית שכן

בתפילה השניה שהוא החזרה הוא סוד מחברת שהוא שילוב יאהדונה"י.
בְּקִדְמִיתָא, (שמות לו) **מִקְבִּילַת הַלָּאָת אַחַת אֶל אַחַת**,
וּגו' בְּקִרְסִים, **דְּאִינוּן קָשֶׁר אַצְבָּעָאן** והנה בתחילה בעת תפילת לחש
נאמר 'מקבילות הלולאות אחת אל אחת וגו' בקרסים', דהיינו ששני השמות הוי"ה אדנ"י רק
מקבילות אחת אל אחת והם לא מתחברים אלא הם רק כנגד קשרי האצבעות, דהיינו ששם
הוי"ה הוא כנגד קשרי אצבעות יד ימין ושם אדנ"י הוא כנגד קשרי אצבעות שיש ביד שמאל
והם לא מתייחדים. **אַבְל בְּאַמֵּן**, (שמות כו) **וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד**,
דְּבִיָּה חוֹבְרוֹת אֵשָׁה אֶל אַחוֹתָהּ אבל בענית אמן בעת החזרה אז נאמר
'והיה המשכן אחד' כי אז 'חוברות אשה אל אחותה', דהיינו שבחזרה הוא ייחוד יאהדונה"י,
ולכן מעלת אמן על החזרה יותר גדולה מהמברך את ברכות תפילת הלחש.

חוזר לדבר בתיקון השלישי שראה יחזקאל ומדבר בגודל מעלת הקריאה בתורה
תְּקוּנָא תְּלִיתָאָה סֶדֶר דְּבוּרָא (ס"א חֲדָר דְּדְבוּרָא) **דְּצִלּוֹתָא**,
דְּבִיָּה חֵיוֹן אֵשָׁא מְמַלְלָן [שיח] והנה התיקון והמראה השלישי
שראה יחזקאל הוא החדר וההיכל שבו נותנים שכר לאותם המדברים את דיבורי התפילה
כראוי, ובהיכל זה נמצאות החיות אש המדברות. **וְהָאִי הִיא** (יחזקאל א) **וְאָרָא**
בְּעֵין חֲשֵׁמֶל כְּמֵרָאָה אֵשׁ בֵּית לָהּ סְבִיב. **הָאִי אִיהוּ רִזָּא**

אור הרשב"י

[שיח] והנה כאן מבאר את המראה השלישי
שראה יחזקאל ביצירה שהוא יסוד דנוק'
הנקרא חדר והוא רמוז במש"כ כמראה אש
בית לה סביב דהיינו שבית הוא חדר שהוא
יסוד דנוק' ומצד זה ראה יחזקאל מלאכים
הנקראים חשמים (רמ"ק).

הלימוד היומי

לע"נ רבי שמעון בן גורר ז"ל